

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. a soudců JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci žalobce: **Euro Project BETA, s. r. o., člen koncernu**, se sídlem Pobřežní 224/20, Praha 8, zastoupený JUDr. Radomírem Šimkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 65, Praha 10, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Sdružení ochránců přírody a krajiny, o. s.**, se sídlem Trojmezí 1864/20, Praha 9, o kasační stížnosti žalobce a H. N., zastoupeného JUDr. Radomírem Šimkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 3. 7. 2008, č. j. 9 Ca 115/2007 - 44,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se z a m í t a j í**.
- II. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení o kasačních stížnostech **n e p ř i z n á v á**.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **n e m á** **p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasačních stížnostech.

O d ů v o d n ě n í :

V řízení vedeném u Městského soudu v Praze pod sp.zn. 9 Ca 115/2007 se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí ministra životního prostředí ze dne 19. 1. 2007, č. j. 356/M/07, 4674/ENV/07, jímž byl zamítnut rozklad podaný žalobcem proti rozhodnutí ministra životního prostředí ze dne 27. 9. 2006, č. j. 5444/M/06, 66630/ENV/06, ve věci souhlasu ke stavební činnosti v ochranném pásmu zvláště chráněného území Přírodní památky Prosecké skály, a jímž bylo toto rozhodnutí vydané v prvním stupni zároveň potvrzeno.

Žalobce v žalobě označil jako osobu zúčastněnou na řízení pana H. N., společníka obchodní společnosti EURO-HOLDING, s. r. o., se sídlem Pobřežní 224/20, Praha 8, která je jediným společníkem žalobce. Žalobce měl za to, že pan N. byl vydáním napadeného rozhodnutí přímo dotčen na svých právech a povinnostech a přímo dotčen může být rovněž jeho zrušením dle návrhu výroku rozhodnutí soudu.

Městský soud posléze shora nadepsaným usnesením vyslovil závěr, že pan H. N. není osobou zúčastněnou na řízení. Své rozhodnutí opřel o znění § 34 odst. 1 s. ř. s. a dospěl k závěru, že v důsledku toho, že pan N. nemůže být považován za osobu přímo dotčenou na svých právech, není možné jej považovat za osobu zúčastněnou na řízení. Městský soud rovněž konstatoval, že pan N. nemohl být přímo dotčen na svých právech či povinnostech vydáním napadeného rozhodnutí, neboť vůbec nebyl účastníkem řízení, v němž bylo toto rozhodnutí vydáno. Pan N. může být napadeným rozhodnutím dotčen toliko nepřímou, a to pouze v důsledku jeho účasti ve společnosti EURO-HOLDING, s. r. o.

Žalobce i pan H. N. (stěžovatelé) napadli usnesení městského soudu včasnými kasačními stížnostmi, v nichž uplatňovali stížní důvody dle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tedy namítali nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky městským soudem v předcházejícím řízení.

Obě kasační stížnosti, obsahově prakticky totožné, se opírají o skutečnost, že pan N. je s podílem přes 99% „směrodatným společníkem“ společnosti EURO-HOLDING, s. r. o., která je jediným společníkem stěžovatele Euro Projekt BETA, s. r. o., člen koncernu. Pan N. byl dle svých slov povinen odkoupit od druhého společníka jeho podíl ve společnosti EURO-HOLDING, s. r. o. a získal tak v této společnosti 100% podíl. Z pozice 99,51%, resp. 100% společníka je dotčen na svých právech z těchto důvodů:

Jako zahraniční osoba je omezen ve své podnikatelské činnosti a nemá možnost investovat přímo do pozemků, může tak činit pouze prostřednictvím kapitálových společností. Z tohoto důvodu investoval do pozemků na území České republiky prostřednictvím společnosti Euro Project BETA, s. r. o., člen koncernu, s úmyslem realizace budoucího stavebního záměru. V době nákupu pozemků byly tyto v územním plánu vykazovány jako pozemky stavební, které podle územního plánu umožňovaly společnosti Euro Project BETA, s. r. o., člen koncernu, navrhovanou zástavbu. Žalobou napadené rozhodnutí ministra však přivodilo další řízení, a to řízení o obnově řízení o umístění stavby s cílem zrušit pravomocné územní rozhodnutí, které svědčilo záměrům společnosti Euro Project BETA, s. r. o., člen koncernu. Na základě obnovy řízení o umístění stavby nemůže pan N. prostřednictvím žalobce pokračovat ve stavebním řízení,

což pro oba stěžovatele přináší dalekosáhlé důsledky. Kromě toho se pan N. v příslušných obchodních jednáních angažoval osobně a jeho jméno je jakožto jméno investora s tímto stavebním záměrem bezprostředně spojeno. Pan N. dal žalobci k dispozici také finanční prostředky za účelem realizace stavebního záměru. Případný neúspěch projektu by tak mohl poškodit dobré jméno a majetek pana N., čímž by bylo přímo dotčeno jeho právo na ochranu osobnosti dle § 11 odst. 1 občanského zákoníku. Pan N. také dodal, že u Městského soudu v Praze je vedena související věc pod sp. zn. 11 Ca 5/2008, kde je považován za osobu zúčastněnou na řízení; z pozice společníka či akcionáře je připuštěn jako vedlejší účastník podle § 93 občanského soudního řádu například také v řízení č. j. 6 C 306/2006 u Okresního soudu Praha - západ. Jelikož městský soud otázku účastnictví pana N. posoudil v nynějším řízení nesprávně, stěžovatelé navrhuji, aby Nejvyšší správní soud předmětné usnesení zrušil a věc městskému soudu vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti navrhl její zamítnutí a ztotožnil se s právním názorem městského soudu. Obdobné stanovisko zaujala i osoba zúčastněná na řízení.

Kasační stížnost není důvodná.

O kasační stížnosti Nejvyšší správní soud uvážil, vázán rozsahem a důvody kasační stížnosti, takto:

Nejvyšší správní soud souhlasí se závěry, ke kterým při výkladu § 34 s. ř. s. dospěl městský soud. Ustanovení § 34 odst. 1 s. ř. s. přitom stanoví, že *„osobami zúčastněnými na řízení jsou osoby, které byly přímo dotčeny ve svých právech a povinnostech vydáním napadeného rozhodnutí nebo tím, že rozhodnutí nebylo vydáno, a ty, které mohou být přímo dotčeny jeho zrušením nebo vydáním podle návrhu výroku rozhodnutí soudu, nejsou-li účastníky a výslovně oznámily, že budou v řízení práva osob zúčastněných na řízení uplatňovat.“* V souladu s § 34 odst. 2 s. ř. s. žalobce v žalobě označil osoby, které dle jeho názoru přicházejí v úvahu jako osoby zúčastněné na řízení, konkrétně pana H. N.. V řízení pak městský soud správně postupoval dle § 34 odst. 4 s. ř. s., dle kterého platí, že *„soud usnesením vysloví, že ten, kdo se domáhá postavení osoby zúčastněné na řízení, a podmínky pro to nespĺňuje, není osobou zúčastněnou na řízení.“*

Dle názoru Nejvyššího správního soudu, který se shoduje s názorem městského soudu, není možné považovat pana H. N. za osobu, která by byla přímo dotčena na svých právech vydáním žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného či jeho případným zrušením městským soudem, a to nejen proto, že nebyl účastníkem řízení, v němž bylo žalobou napadené rozhodnutí vydáno, ale zejména proto, že toto rozhodnutí mu není adresováno, nebylo jím rozhodnuto o jeho právech a povinnostech, ani se jeho práv a povinností přímo nijak nedotýká. Pan H. N. může být žalobou napadeným rozhodnutím dotčen na svých ekonomických zájmech v České republice, a to v důsledku toho, že je ve vztahu k žalobci ovládající osobou. Pokud by soudy ve správním soudnictví připustily argumentaci stěžovatelů, vedlo by to k absurdním důsledkům v tom, že by nejen všichni přímí společníci obchodních společností (tedy i akcionáři !?), ale přinejmenším i všechny osoby tvořící s ní koncern musely být považovány za osoby zúčastněné na řízení o žalobě podané danou obchodní společností. Je přitom zřejmé, že právnická osoba, zde obchodní

společnost, představuje právní entitu odlišnou od jejích členů a tyto dvě kategorie nelze zaměňovat. Pokud vznikají práva či povinnosti právnické osobě rozhodnutím správního orgánu nebo je tato právnická osoba rozhodnutím správního orgánu na svých právech či povinnostech přímo dotčena, neznamená to, že tím zároveň vznikají přímo práva a povinnosti jejím členům. Na tomto závěru nemůže nic změnit ani argumentace pana H. N. týkající se nutnosti investovat do nemovitostí v České republice „prostřednictvím kapitálových společností“. Pokud se rozhodl investovat v České republice prostřednictvím právnické osoby, pak musí počítat i s tím, že práva a povinnosti z právních úkonů této právnické osoby jakož i z jiných právních skutečností (např. z rozhodnutí správních orgánů) týkajících se dané právnické osoby a s nimi související procesní oprávnění budou vznikat právě jen této právnické osobě. Je na panu H. N., aby využil oprávnění, které společníkovi společnosti s ručením omezeným svěruje obchodní zákoník, k tomu, aby jednání žalobce, včetně případných procesních úkonů žalobce v předmětné věci, odpovídalo rovněž zájmům pana H. N.

Co se týká tvrzení pana N. o vedlejším účastenství dle § 93 o. s. ř. v jiné občanskoprávní věci, necítí se Nejvyšší správní soud povolán k hodnocení postupu soudů v občanském soudním řízení, snad lze jen obecně dodat, že předpoklady, které musí splňovat vedlejší účastník dle § 93 odst. 1 o. s. ř. („jako vedlejší účastník se může vedle žalobce nebo žalovaného zúčastnit řízení ten, kdo má právní zájem na jeho výsledku“), a předpoklady, které musí splňovat osoba zúčastněná na řízení dle § 34 odst. 1 s. ř. s., rozhodně nejsou shodné. Pokud jde o osobnostní práva pana N., jejich ochrany se může domáhat v příslušném řízení, nelze však bez dalšího tvrdit, že by byl v tomto smyslu na svých právech přímo dotčen žalobou napadeným rozhodnutím. Ohledně postupu Městského soudu v Praze ve věci sp. zn. 11 Ca 5/2008, v níž městský soud s panem N. jednal jako s osobou zúčastněnou na řízení, Nejvyšší správní soud uvádí, že tento postup byl, jak vyplývá z výše uvedeného, nesprávný. To však bude předmětem případného hodnocení v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 10. 2008, č. j. 11 Ca 5/2008 - 102, proti němuž, jak je Nejvyššímu správnímu soudu známo z úřední činnosti, podal kasační stížnost žalobce (věc je vedena Nejvyšším správním soudem pod sp. zn. 5 As 12/2009). Nic to ale nemění na zákonnosti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 3. 7. 2008, č. j. 9 Ca 115/2007 - 44, které je předmětem přezkoumání v této věci.

Nejvyšší správní soud tak dospěl k závěru, že kasační stížnosti nejsou důvodné, a proto je podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 a 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Žalovaný měl ve věci úspěch, náleželo by mu tedy právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, které mu však nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Osobě zúčastněné na řízení neuložil soud žádné povinnosti, za něž by jí příslušela náhrada nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. července 2009

JUDr. Lenka Matyášová, Ph.D.
předsedkyně senátu